

Tamara Matevc

GROZNI GAŠPER IN TARANTELA

Po motivih Groznega Gašperja avtorice Francesce Simon¹

Komična srhljivka za otroke

¹* Posamezni tekstovni sklopi iz žepnih knjižic *Groznega Gašperja* avtorice Francesce Simon, ki so v prevodu Polonce Kovač izšle pri založbi Učila med letoma 2004 in 2009, so v komični srhljivki za otroke *Grozni Gašper in tarantela* uporabljeni v funkciji monoloških ali dialoških prvin.

Osebe

- Gašper, 8 let
- Maja, 9 let
- Peter, 6 let

- varuška Rebeka (lutka, animira jo igralec, ki igra Petra)
- mama (lutka, animira jo igralec, ki igra Majo)
- oče (lutka, animira jo igralec, ki igra Gašperja)

- pajkec (lutka)
- pajki (projekcija in/ali igra svetlobe)
- tarantela (projekcija in/ali igra svetlobe)

V oklepajih napisane replike so navodilo za improvizacijo, ki se lahko navezuje na pomen predhodne povedi ali povedi, ki sledi.

1. DEJANJE

Nevihetni večer. Dnevna soba pri Gašperjevih. Velika omara, črn fotelj – Gašperjev prestol – in majhen stolček. Gašper v svojem črnem fotelju, Peter na skromni pručki, vsak s svojo tipkovnico v naročju. Zaslona, na katerem vidimo Gašperjeve in Petrove aktivnosti, je razdeljen na dva dela: Peter se uči angleščine, Gašper odgovarja na elektronska pisma, naslovljena na njegovega očeta.

Če se Peter ne uči angleščine, ureja album z značkami, riše, lepi nalepke v svojo beležnico ali se igra z lutkami.

Ko Gašper ne odgovarja na elektronska pisma, si vrta po nosu, stresa po tleh prigrizke, lomi Petrove voščenske in barvice, pri točki prehoda pa šili svinčnike, ki jih med predstavo poklanja otrokom, ki se opogumijo priti na oder, oziroma jih otroci dobijo pri izhodu. Na svinčniku je napis "Gašperjev svinčnik za grde besede".

V omari je varuška Rebeka – tja se je zatekla pred domnevno strašnim Gašperjevim domačim ljubljencekom, Tarantelo – in tam ostane vse do vrnitve staršev v tretjem dejanju. Ko želijo otroci govoriti z njo, gredo do t. i. točke prehoda.

Zunaj grmi.

GAŠPER: Vrta po nosu in je svoje šmrklje. Peter, mogoče bi lahko midva zaslužila kaj denarja.

PETER: Please? – Peter ponavlja za Kljunkotom angleške besede. A rain. A cloud. An umbrella. Lightning. Thunder. A spider. How do you do. A big, big spider. My family. My brother. My brother is a naughty boy. I am a good boy. My room is clean.

Gašper bere elektronsko pismo: Spoštovani Gašperjevi starši, žal vas moram obvestiti, da je Gašper danes: porinil Janeza, spotaknil Lindo, odrinil Zmaga, uščipnil Bojana, glasno krulil, žvečil in klepetal med poukom. S spoštovanjem, Marjetica Macola.

Gašper odgovarja: Spoštovana Gašperjeva učiteljica, brigajte se zase, ali pa vas bo obiskala Prekleta Mumija! S spoštovanjem, Gašperjev očka.

GAŠPER: Ma ne. Premajhen si še.

PETER: *Premišljuje.* Mama in očka mi dasta denar.

GAŠPER: Ja, ampak ne za vse, kar potrebuješ! To najbrž menda vidi tudi tak butelj, kot si ti, ne?!

PETER: *Pri točki prehoda.* Gašper me zmerja!

REBEKA v offu: *Iz omare.* Gašper, ne zmerjaj svojega brata!

GAŠPER: Saj ne bom več. Mi je Tarantela popacala jezik ...

REBEKA v offu: *Krikne.* Nehaj! Kje je zverina?

GAŠPER: Pred omaro.

REBEKA v offu: *Krikne.*

GAŠPER: *Prdne v točko prehoda.*

REBEKA v offu: *Besno in obenem nemočno.* Nesnaga!

PETER: Rad varčujem. Zrno na zrno pogača, kamen na kamen palača!

GAŠPER: *Ga prekine.* Kar lahko zapraviš danes, ne odlašaj na jutri. – Snažni Simon, Fini Ferdo, Brezhibni Berti in Koristni Kristjan so se pogovarjali, da je zunaj že nova verzija “Talk to me, kids”.

PETER: Prosil bom mamo, naj mi jo kupi z denarjem, ki sem ga privarčeval.

GAŠPER: Ni kompatibilna z operacijskim sistemom na tvojem računalniku, poscanec!

PETER: *Pri točki prehoda.* Gašper me zmerja!

REBEKA v offu: Gašper! Jutri cel dan nič televizije!

PETER: Kaj pomeni, da ni konpantibilna?

GAŠPER: Pomeni, da si moraš kupiti tudi nov računalnik, (butelj)!

PETER: *Cvili.* Gašper me zmerja!

REBEKA v offu: Gašper!

GAŠPER: A boš pajka?

REBEKA v offu: *Krikne.*

PETER: Ampak nimam dovolj denarja za nov računalnik.

GAŠPER: No, če boš pridno varčeval, se ti bo do takrat, ko boš star, plešast in mrtev, že počasi nabralo. – Boš pač pri angleščini med zadnjimi. Jaz te bom imel še bolj rad.

PETER: Neeeeee!

REBEKA v offu: Gašper, pusti brata! Ne bodi grozen!

GAŠPER: Samo po riti sem ga popraskal, ker moram za Tarantelo nasvaljkati še malo kroglic iz ostankov toaletnega papirja in drekca. Mojih mi je že zmanjkalo. Lahko prosim še ti preveriš pri sebi, če bi se kaj našlo? To ima poleg svežih smrkcljev najraje.

REBEKA v offu: Ostudnež!

Peter premišljuje, Gašper pošilja pismo po očetovih seznamih elektronskih naslovov:

Spoštovani kolegi! Ne potrebujem teniškega loparja, zato ga prodam tistemu, ki ponudi največ. Prodaj tudi glasbeno opremo in mamin radio z budilko. In parfum. Prodaj še Petra, ki ga ne potrebuje nihče. Petra dam tudi zastonj, če kupite lopar ali pa parfum. Če vzamete Petra, vam

plačamo pet evrov. – Ves denar bo šel za dobre namene. To je za otroke s potrebami. Pošljite ga kar Gašperju! – S spoštovanjem, Gašperjev očka.

P. s.: Škrtost ni lepa čednost.

REBEKA v offu: Gašper! Vem, da nekaj naklepaš!

GAŠPER: Obnove prebranih knjig pišem. *Gašper pri točki prehoda našteva naslove knjig. Rebeka, ki se, kot kaže, pajkov zelo boji, pri vsakem naslovu preplašeno krikne.* Iskanje tarantele, Pobesneta tarantela, Tarantela in okostnjak, Dragulji tarantele ...

REBEKA v offu: Grozljivke!!

GAŠPER: ... O fantu in njegovi taranteli, O taranteli in njenem fantu, O fantovski taranteli, O tarantelnem fantu, O dveh tarantelah in enem fantu, O dveh fantih in eni taranteli ...

REBEKA v offu: Tarantele so napadalne in strupene!!!

GAŠPER: Tako strupena in napadalna, kot je moja Tarantela, ni nobena tarantela!

Rebeka krikne.

GAŠPER: *Petru.* In še premlad si.

PETER: Ne, pa nisem.

GAŠPER: Taki dojenčki ne smejo delat. Je prepovedano. Če pride policija ...

PETER: Obljubim, nikomur ne bom povedal!

GAŠPER: *Pri točki prehoda.* Tudi če bi te mučile vesoljske tarantele?

REBEKA v offu: *Krik.*

PETER: Prisegam.

GAŠPER: Tudi, če bi te mučile galaktične tarantele?!

REBEKA v offu: *Krik.*

PETER: N-e b-o-m p-o-v-e-d-a-l!

GAŠPER: Če boš komu povedal, te bo doletelo prekletstvo mumije! *Otrokom.* Vi ste priča. Naj pride en presekat. *Poda Petru roko in čaka, da pride en od otrok presekat. Otroku, ki se opogumi, podari ošiljen svinčnik:* Na, da si boš lahko zapisoval grde besede. – *Petru.* Jaz te bom hipnotiziral v sužnja. Potem te bom prodal Muhasti Maji. Zaslužila bova ... bajno! Delila bova na pol! Lahko si boš kupil najboljši računalnik v razredu! Na šoli! Na svetu!

PETER: *Premišljuje.* A misliš, da mi bo ostalo še kaj za učbenik in delovni zvezek "Z Manco v svet lepih manir?"

Gašper rigne. – Besen ropot po vratih.

REBEKA v offu: Nekaj slišim!

GAŠPER: Grmi!

MAJA: Odprita, bednika!

GAŠPER: Kdo je?

MAJA: JAZ!

GAŠPER: Ne, JAZ sem tu. Zunaj si TI.

MAJA: Odpri, če ne ...!

PETER: Mama in očka sta rekla, da ne smeva odpirati vrat, ko ju ni doma.

GAŠPER: *Pri točki prehoda.* Ker lahko pridejo hudobne in požrešne tarantele in nas vse skupaj pomalicajo.

REBEKA v offu: *Krikne.*

MAJA: Ko pridem notri, vama bom razbila nos!!!

GAŠPER: Kjer-ki-kod-ko-da-če, tam vejica skače.

MAJA: To se ti bo maščevalo, bednik! Nikoli več ti ne bom posodila mojega super sluzostrela 2010!

GAŠPER: Geslo!

PETER: Gašper je glavni!

MAJA: Niti v sanjah!

GAŠPER: Lahko noč, ušivka. Lahko spiš v kleti.

MAJA: Čisto mokre čevlje imam! Prehladila se bom!

GAŠPER: Geslo?

Tišina, dolgo. Grmenje in bliskanje.

MAJA: Gašper je glavni.

Peter in Gašper se spogledata. Gašper pokima, Peter gre do vrat, jih previdno odpre in se hitro odmakne od njih.

GAŠPER: O, Maja! Kar naprej. *Gašper potegne za vrvico, ki je speljana do plastičnega vedra, polnega vode, postavljenega nad vrata. Vedro se nagne in voda se polije po Maji.* Ta suhi škafec pušča! Uf, pa si res mokra! – A dežuje? – Vse uši na tvoji glavi se bodo utopile! Končno se jih boš

lahko znebila. Če boš patentirala, boš zaslužila na kupe denarja. Lahko si boš plačala frizerja in koga, da te malo našminka. Čeprav ... *si jo ogleduje* ... tebi ne bi pomagala niti plastična operacija!

PETER: Mama pravi, da je važna lepa notranjost!

GAŠPER: Ja, ampak Maja je znotraj votla, okoli pa grda. – Joj, kako sem utrujen! Zmasiraj mi noge, podložnica! – Zato, ker tebe tvoji hudobni starši niso hoteli vzeti s seboj v toplice, sem moral jaz danes cel dan pospravljati in pomivati!

Maja mu pokaže jezik.

PETER: Jaz rad pomagam. Mama ne zmore vsega sama.

GAŠPER: V tej vodi so bili sami minerali, veš. Moji pljunki, šmrklji, nohti, lasje, prdci in malo bruhanja.

MAJA: *Stoji blizu točke prehoda.* Bljek! Nagravžnež! *Se preobleče.*

REBEKA v offu: Gašper, zdaj pa dovolj! Če takoj ne nehaš mučiti svojega brata, bom ... Je Maja že prišla?

GAŠPER: Ja, ravno boža Tarantelo.

REBEKA v offu: Lepo prosim ne odprite vrat! Samo ne odprite vrat! Gašper, ne bodi grozen!!!

MAJA: Kaj pa je to?!

GAŠPER: Ugani.

MAJA: Kdo je to?! Kje so vajini starši?

PETER: Mamino novo šefinjo in njenega moža sta peljala v francosko restavracijo. Želita popraviti vtis, ki ga je zadnjič naredil Gašper.

GAŠPER: Ne bo lahko, ker sem se res potrudil.

PETER: Razkazoval je svoje znanje karateja. Gospodu Šefiču je zbil z glave lasuljo ...

GAŠPER: *Ga prekine in se zadovoljno zareži.* ... iz ust pa protezo.

MAJA: Hočeš reči, da sta tvoja starša šla ven, čeprav sta vedela, da pridem jaz na obisk??? Zelo, zelo neolikana družina ste. – A pol smo sami? Kdo je pa v omari?!

PETER: Varuška nas pazi.

MAJA: Katera pa?

GAŠPER: *Se zareži.* Če uganeš, ti dam ...

MAJA: Kislá Krista.

PETER: Je rekla, da niti slučajno.

MAJA: Jezna Jerca?

PETER: Je rekla, da ni nora.

MAJA: Tečna Teja?

PETER: Odkar je Gašper poplaval kopalnico, noče več priti.

MAJA: Katera pa?

GAŠPER: *Samozadovoljno.* Z varuškami so sami problemi. Ko jim končno pokažeš, kdo je šef, nočejo več priti. Mene noče nobena dvakrat čuvat. Razen ...

MAJA: Pa ja ne ...

GAŠPER IN PETER: Ja.

MAJA: ... Rebeka? Ta psiho?!

PETER: Mama je rekla, da boljše Rebeka, kot pa da bi bili sami. Premajhni smo še.

GAŠPER: Kar zase govori, posranec.

PETER: *V točko prehoda.* Gašper me spet zmerja! – Gašper, ne bodi grozen!

REBEKA v offu: *Odmev.* Gašper ne bodi grozen!

MAJA: Pustili so nas v krempljih psiho Rebeke? Ki je Resnega Roka že ob petih stlačila v pižamo in ga prisilila, da je naredil vso domačo nalogo?! Ki je Zbeganemu Zmagu izklopila računalnik?! In ki je mene, Biserčka, prisilila, da sem pomila tla?! Tvoji starši, Gašper, niso normalni.

PETER: Ja, pa so. Najboljši starši na svetu so.

GAŠPER: Mogoče tvoji! (Moji ziher ne!)

MAJA: Najeli so nam največjo, najgršo in najnevarnejšo punco, ki za zajtrk je slone, za kosilo krokodile, za večerjo pa hrusta otročičke? – Kaj pa dela v omari?

PETER: Skriva se pred Gašperjevo tarantelo.

MAJA: *Navdušeno.* Tarantelo imaš? Pokaži.

Gašper pomigne proti veliki škatli, ki stoji pred omaro, v kateri se skriva Rebeka. Maja pogleda v škatlo.

MAJA: Ampak zakaj se jih pa boji? A ni Rebeka ljubiteljica pajkov? Slišala sem, da ima doma za hišnega ljubljjenčka tarantelo. Baje ima po stenah od svoje sobe obešene plakate od samih pajkov.

GAŠPER: (Očitno ne drži, ne?!)

MAJA: No, to, da si jo pospravil v omaro, je vsekakor pohvale vredno, služabnik!

GAŠPER: *Važno.* Rekla mi je gnida mala. To ni moglo ostati brez kazni! Meni, ki lahko premagam velikanske kače, preplavam reko, polno piranj ...

PETER: Ti ne znaš plavati.

GAŠPER: *Ga udari.*

PETER: *Zajoče. Prestopi se k točki prehoda in še enkrat zajoče.*

REBEKA v offu: Gašper! Rekla bom očku, naj ti zmanjša žepnino!

GAŠPER: Mi jo je že ukinil!

MAJA: (He, he.) Res odlično, služabnik. *Pri točki prehoda.* Rebeka, dober večer. Govori Maja, kopilotka današnjega večera, najboljša fuzbalerka na šoli. Svetujem, da ostaneš v omari, ker se naša Tarantela zopet lačno ozira naokoli.

REBEKA v offu: *Zavrešči od strahu.* – Ti ušivka se pa pazi!

GAŠPER: Maja, če hočeš, ti prodam sužnja.

MAJA: (Ga boš narisal na papir?) Kar imej svoje čičke čačke!

GAŠPER: (Kot hočeš.) Mislil sem hipnotizirati Petra..

PETER: *Skrivnostno.* Gašper je mojster hipnotiziranja.

GAŠPER: *Maji.* Daj mi uro.

Gašper niha uro sem in tja. Peter nepremično strmi vanjo. Počasi se še Peter začne zibati sem in tja.

GAŠPER: Ubogal boš moje ukaze.

PETER: *Počasi.* Ubogal bom tvoje ukaze.

GAŠPER: Dvigni desno roko.

Peter dvigne desno roko.

MAJA: Naj naredi kaj neumnega.

GAŠPER: Peter, ti si nag!

PETER: *Teče po odru in javka.* Nagec sem! Nagec sem! Na pomoč! Na pomoč, dajte mi obleko! Ne glejte me, nag sem!

MAJA: Hudo!

GAŠPER: Ko tlesknem, boš kokoš. *Tlesk.*

Peter leta naokoli kot kokoš.

MAJA: Kulsko!

GAŠPER: Ko tlesknem, boš Maja. *Tlesk.*

PETER MAJA: Sem Maja. Sem žleht in rada ukazujem. Sem največja krota. Prava krastača. Žabji ksiht.

MAJA: Goljufaš!

GAŠPER: Ko tlesknem, boš Peter. *Tlesk.*

PETER: Jaz sem Peter. Včlanjen sem v Društvo najboljših dečkov, rad izmenjujem krepostne ideje

in berem revijo Pridni dečki. Rad se igram s frnikolami, obožujem zelje in rdečo peso. Moja najljubša oddaja je Lepe navade z Manco, moj moto je Lahko pomagam in moje geslo – vitamini.

MAJA: Reci mu, naj bo Gašper.

GAŠPER: *Tleskne.*

PETER GAŠPER: Ljuba Maja, jaz te ljubim, se boš poročila z mano?

GAŠPER: Peter! Ti si ... en navaden, debel lažnivec!!!

MAJA: Ne bi se poročila s tabo, pa če bi bil zadnje bitje na svetu, vključno s sluzastimi krastačami in kačami klopotačami!

GAŠPER: Maja, koza stara, ne bi se poročil s teboj, pa če ... Peter, ko tlesknem, boš mama.
Tleskne.

PETER MAMA: *Sikne.* Ne bodi grozen, Gašper. Vsi te gledajo.

GAŠPER: Me ne zanima.

PETER MAMA: Mene pa. – Si se naučil pet angleških besed?
Pade ven. Jaz sem vso svojo domačo nalogo že naredil. Bila mi je tako všeč, da sem naredil še jutrišnjo. *Pade nazaj notri.* Zakaj z očkom plačujeva te tečaje?!

GAŠPER: Fak, of, bič, es, aj lou ju, šit.

PETER MAMA: Takoj v svojo sobo!

MAJA: Noro, Gašper!

GAŠPER: Selotejp si.

PETER: Selotejp sem.

GAŠPER: No, zdaj ga bom hipnotiziral v sužnja. Prodam ti ga za ... 2500 evrov.

MAJA: Ga ne rabim.

GAŠPER: 2000 evrov.

MAJA: Morala ga bom tudi vzdrževati.

GAŠPER: 1000 evrov. To je zadnja ponudba.

MAJA: Pet evrov na mesec, eno leto.

GAŠPER: *Vzdihne.* Ok.

MAJA: Pokaži mišice, suženj.

Peter pokaže mišice.

MAJA: Pahljaj me.

Peter jo pahlja.

MAJA: Hitreje.

Peter jo pahlja hitreje.

GAŠPER: (Si videla to?) – Postal bo gospodar sveta! Učiteljica Macola bo tekla okoli igrišča in mukala ko krava! Doma pa mi bodo dali žepnine 1000 evrov na teden. In Petra bodo za eno leto poslali v njegovo sobo! – Peter, zlezi na mizo in se vrzi na nos.

Peter izpolni ukaz in si razbije nos. Panika. Maja se gre bolničarko.

GAŠPER: Kdor visoko leta, nizko pade. *Publiki.* A mi kdo menja kakšno karto? *Razlaga, katere*

karte bi menjal, katere bi rad dobil, se pogaja z otroki, ki prihajajo k njemu, jim podarja svinčnike, da bodo lahko pisali grde besede ...

MAJA: *Na živce ji gre, ker ima Gašper vso pozornost otrok. Gašper, dajmo se it šolo.*

GAŠPER: *Prezirljivo prhne.*

MAJA: *Dajmo se it zdravnika!*

GAŠPER: *Rigne, kot da bo bruhal.*

PETER: *Mama in očka sta rekla, da se gremo lahko gusarje. Nekam sta skrila skrinjo čokoladnih cekinov! Dajmo se it gusarje!*

Gašper in Maja se srdito merita.

PETER: *Publiki. Gašper in Maja se bosta pomerila v petju. Tisti, ki lepše zapoje eno pesmico, bo odločil, kaj se bomo šli. Jaz sem za iskanje gusarskega zaklada. Je še kdo za iskanje gusarskega zaklada? – Dame imajo prednost. Maja, izvoli!*

MAJA: *Saškina [Ne grem na kolena](#). Na zaslonu Saškin video. Maja vabi deklice, naj pojejo z njo.*

GAŠPER: *Skupaj z dečki odgovori z rock varianto Čebelice Maje, kot npr. ta od skupine [Wellbott](#).*

Pavza. Gašper in Maja se srdito merita. Tišina.

PETER: *Važno. Pred žirijo je težka odločitev. Tuhta. Pred tekmovalcema je še ena preizkušnja. Tisti, ki pove bolj smešen vic, bo odločil, kaj se gremo.*

GAŠPER: *Nekoč je bila ena punčka sama doma. Nenadoma je zazvonil telefon. Zagrmi. Punčka je dvignila, po telefonu pa je reklo: “Jaz sem krvava roka in sem samo še sto metrov od vaše hiše.” Punčka si je mislila, da se kdo heca. Čez nekaj časa je telefon znova zazvonil. Spet zagrmi. “Tukaj krvava roka in sem samo še deset metrov od vaše hiše!” Punčko je bilo zdaj že malo strah. Telefon spet zazvoni. Zunaj zagrmi. “Tukaj krvava roka in sem samo še en meter od vaše hiše.” Punčka je*

tekla k vratom in jih odprla. Pred vrati je stala krvava roka in rekla: “A mate kak flajšter?”

MAJA: Ogabno! – Enkrat je ena gospa poklicala taksista in ga prosila, naj jo pelje na pokopališče. Bila je zelo bleda. *Zabliska se in zagrmí.* Tudi drugi dan je ista gospa poklicala taksista. Bila je še bolj bleda. Spet je hotela iti na pokopališče. *Zabliska se, zagrmí in luč utripne.* No, potem je poklicala ta gospa taksista še tretji dan in spet ga je prosila, naj jo pelje na pokopališče. Taksist ji reče: Gospa, zakaj ste vi tako bleda? In gospa odgovori: Ker sem ... *zavpije in v istem trenutku zmanjka elektrike ...* Drakula!

Tema. Tišina. Gašper, Peter in Maja – in po možnosti otroci v dvorani – otrpnejo od strahu.

2. DEJANJE

MAJA: Zmanjkalo je elektrike.

GAŠPER: Ja.

Tišina.

MAJA: A te je strah?

GAŠPER: Ne!

PETER: Mene pa!

GAŠPER: Rebeka?

Tišina.

MAJA: Ne oglasi se. – Kaj če je ni več v omari?

Tišina.

GAŠPER: Najbrž je zaspala.

MAJA: Ali pa jo je tarantela pojedla.

PETER: Saj Gašper v resnici nima tarantele!

MAJA: Vem. Škatla je bila prazna.

PETER: Očka se boji pajkov. Zato ne dovoli Gašperju, da bi imel tarantelo.

GAŠPER: *Zavzdihne.* – Samo Rebeko sem hotel prestrašiti.

PETER: Meni se zdi, kot da mi nekaj leze po nogi.

MAJA: Pajki. Ali pa te Drakula žgečka.

Tišina.

PETER: Drakula je izmišljen.

MAJA: Ne.

PETER: V Sloveniji ni vampirjev! Mama mi je povedala.

MAJA: So pa v Romuniji. Drakula je bil vampir iz Romunije. Če gre na letalo, je lahko takoj v Sloveniji.

GAŠPER: Drakula ni bil vampir, ampak grof. (Nehaj strašit Petra!) – Dajmo se premaknit k točki prehoda. Rebeka nas sliši samo, če smo na točki prehoda.

MAJA: Kaj je sploh ta točka prehoda?

GAŠPER: Če si v omari, slišiš, kar nekdo reče, ko stoji na točno določenem mestu. Kadar mama lika, stoji točno na točki prehoda, zato jo jaz, ko sem skrit v omari, slišim. Ampak slišim samo njo, drugih pa ne. *Petru*. Temu se reče akustika.

MAJA: Skozi točko prehoda se da sigurno priti v druge svetove!

PETER: Nekaj mi leze po nogi.

GAŠPER: Maja, nehaj me žgečkat!

MAJA: Tak občutek imata, ker se pogovarjamo o pajkih. - Točke prehoda so zelo nevarne. Lahko nas posrka v vzporedno vesolje. Lahko, da je posrkalo tudi Rebeko. Zato se pa ne oglasi! Skozi točko prehoda te lahko zadene celo komet! Če te zadene komet, to prinese nesrečo!

GAŠPER: Rebeki moramo povedat, da je zmanjkalo elektrike.

PETER: In da lahko pride ven, ker ni nobenega pajka. - Res nekaj leze po meni! Gašper, našel sem svečo in vžigalice.

Gašper prižge svečo. Otroci se stisnejo v Gašperjev velik fotelj. Sveča meče na navpične površine strašljive sence.

PETER: Komaj čakam, da pride nazaj elektrika.

MAJA: Kaj pa, če se točka prehoda širi? Kot črna luknja?

Tišina.

PETER: Mora je ena taka nočna pošast iz vzporednega vesolja. Meni se je enkrat ponoči usedla na trebuh in potem mi je bilo celo noč slabo in sem celo noč gledal zvezde. Bile so zelo svetle. Če bi vsi ljudje ponoči gledali v nebo, sploh ne bi rabili luči.

MAJA: To bi bilo ekološko. Prihranili bi veliko elektrike.

PETER: Zakaj so zvezde tako svetle?

GAŠPER: Zvezde so v resnici sonca, ki so zelo, zelo daleč.

PETER: A še bolj daleč, kot Romunija?

GAŠPER: Romunija je v Evropski uniji! Zvezde pa so neskončno daleč. Tako daleč, da jih sploh ni več, ko jih mi gledamo.

PETER: (Kako jih ni, če sem jih pa videl?)

GAŠPER: Svetloba potuje od zvezd do nas tako dolgo, da zvezde vmes že umrejo.

PETER: (Saj vem!) To je zato, ker se sonce vrti.

GAŠPER: Sonce se ne vrti. To je optična prevara. V vesolju se vrti zemlja in zemlja tudi kroži okoli sonca.

PETER: Kaj pa drži zemljo v vesolju?

GAŠPER: Ene take znanstvene sile.

MAJA: A vama povem eno zgodbo?

GAŠPER in PETER: Ne!

MAJA: Eno lepo! - Ko je en zmaj enkrat pojedel luno, je bilo vse ljudi zelo strah. Ena babica je imela pred hišo na stopnicah kaktus, ki ga že dolgo ni zalila. Kaktus je bil usmiljenega srca in je zacvetel, njegov cvet pa se je tako svetil, da so vsi popotniki našli pot domov. Od takrat mu pravijo mesečev kaktus, cveti pa samo eno noč v letu. - Kakšni ljudje ponoči ne spijo, ker čakajo, da bo zacvetel mesečev kaktus.

GAŠPER: Ponoči ne spijo tudi gasilci, zdravniki, policaji, medicinske sestre, piloti, detektivi. In vile tudi ne spijo ponoči.

MAJA: Vile ne obstajajo.

PETER: Gašper jih je že videl!

MAJA: Ja, v sanjah. In pri babici na kmetih.- Kdaj pa pridejo? Ob polnoči?

GAŠPER: *Šepetaje*. Vile vidiš samo, če verjameš vanje. In o njih se ne sme govoriti naglas, drugače se ustrašijo in zbežijo.

MAJA: Jaz sem se zadnjič celo noč pogovarjala z njimi in to naglas! Podarile so mi ... *pobrska po žepih* ... to stekleničko!

GAŠPER: *Ji iztrga stekleničko. Zakaj pa prav tebi?!*

MAJA: *Mu jo vzame nazaj. Zato, ker sem ... potomka Velike zvezdne kraljice!*

GAŠPER: Pravlјice!

PETER: Res?!

MAJA: Če že hočeta vedeti, sem ... Velika galaktična kraljica!

PETER: Uaaauuu!!!

GAŠPER: Dokaži!

MAJA: Steklenička s čarobnim vilinskim prahom je dokaz! Tistemu, ki ga posujem s tem prahom, se ne more zgoditi nič hudega! Postane nepremagljiv ...

PETER: Prosim, posuj me!

GAŠPER: Zgleda kot bleščice! Nisem vedel, da bleščice pridejo od vil!

MAJA: No, zdaj veš! *Ščepec prahu strese Peterčku na glavo. Prolašam te za viteza Velike Galaktične kraljice! Tvoje ime bo vitez ...*

GAŠPER: Glista!

MAJA: Vstani, vitez Glista! Zdaj si moj vojščak. Če se boš pogumno boril, ti bom morda podarila svoje srce in če se bom poročila s tabo, boš postal Veliki Galaktični kralj in boš lahko z mano vladal celotni galaksiji.

GAŠPER: Daj še meni malo. *Ji vzame stekleničko in si strese ščepec na glavo. In punce itak ne znajo vladat. Rabila boš pogumnega, hrabrega, neustrašnega ... viteza Škrlatne roke! To sem jaz. Glista, ti boš pa moj oporoda!*

Na zaslonu se začnejo ristati sence, ki spominjajo na človeške figure.

MAJA: Prihajajo! Viteza, v boj!

GAŠPER: Peter, poglej! Odposlanca Temnega redu sta Domišljavi Domen in Ukazovalni Urban! Greva! Prihajam! Hrabri Vitez Škrlatne roke ...

PETER: ... in pogumni oporoda Glista ...

GAŠPER: ... z ramo ob rami do veličastne zmage ...

PETER: ... ali junaškega konca ...

GAŠPER: ... služabniki Temnega redu že predolgo teptajo čistokrvne viteze! Čas je za vstajo! Maščevanje! Kri!

PETER: Meni je slabo, če vidim kri.

GAŠPER: Premagaj slabost! Vzdrži! Ostudna roka Domišljavega Domna že sega po roki Velike Galaktične kraljice Maje ... odsekaj jo!

PETER: Po tebi je, kakec!

GAŠPER: Bravo, Glista! Naprej! Midva sva odrešenika galaksije! Vseh galaksij!

PETER: Umikajo se!

GAŠPER: Dojenčki! Bedniki! Krote! Smrdljivci! - Bravo, Glista. Dobro si se izkazal. Zaslužiš si, da greš z menoj v naslednjo vojno!

MAJA: Nekam hitro so se upehali.

GAŠPER: Videli so, da nimajo nobenih šans. - A zdaj sem jaz kralj vseh dinastij?

MAJA: Najprej se moraš poročiti z menoj.

GAŠPER: A to je nujno?

MAJA: Jap.

GAŠPER: Dajva hitro.

MAJA: Šššššššš ...

Zasliši se zvok, kot bi pajki s svojimi zadki udarjali ob površino listja. Najprej čisto nežno, potem gosteje in gosteje.

PETER: Kaj pa je to?

MAJA: Pajki se ženijo. Ko se pajki ženijo, plešejo, bobnajo, brnijo, stresajo pajčevino od pajkovke ... Na svojo punco želijo napraviti vtis. Ker če ne, jih poje. Pajkovke svoje ljubčke dostikrat pojejo. Menda je najbolje, če pajek prinese pajkovki darilce. Potem ga ne poje, poročita se in imata veliko malih pajkcov.

Še zmeraj udarjanje pajkovih zadkov ob površino lista.

PETER: Od kod so se vzeli?

MAJA: Iz vzporednih svetov prihajajo. Danes je praznik galaktičnih pajkov, imajo informativni dan. Vse točke prehoda se odprejo in pajki lahko prehajajo iz enega sveta v drugega ...

Na zaslonu zrnato migetanje črnih, belih in srebrnih pikic. Pikice postajajo večje in dobivajo prepoznavne obrise pajkov. Zdi se, kot bi se valile iz zaslona na tla.

PETER: Večajo se!

GAŠPER: Drobne nožice imajo! (Migetajo!)

MAJA: Vesoljski pajki!

GAŠPER: Galaktični pajki!

PETER: Kam grejo?

MAJA: Hitro na kavč!

GAŠPER: Noge gor!

PETER: Kaj če nas pojejo?

GAŠPER: Na kavč si ne upajo.

PETER: Pa res! (Okoli kavča grejo.)

GAŠPER: Točko prehoda iščejo ... Iščejo vrata v en drug svet!

MAJA: Sigurno je točka prehoda pozavgala tudi Rebeko!

PETER: Kaj, če so jo pajki pojedli?!

MAJA: Potem bodo dolgo siti. (Še sreča!)

PETER: Kaj pa sploh jejo pajki? - (Glejta!)

Na zaslonu drobna pika, ki počasi postaja večja in večja, dokler ne prekrije celega zaslona.

MAJA: Tarantela!

PETER: Kaj jejo pajki?!

GAŠPER: Muhe. Žuželke. Tarantele pa miši, ptiče, kuščarje, kače. ...

MAJA: Rebeke.

Zdi se, kot da je tarantela iz zaslona stopila na oder.

GAŠPER: Tarantele čutijo tresljaje ...

MAJA: Šepetaje. Ne dihat! Ne dihat! -

PETER: A tarantela lahko piči?

MAJA: Ugrizne.

PETER: A umreš, če te ugrizne tarantela?

MAJA: Tarantela prenaša tarantritis. Od te bolezni lahko umreš ali pa znoriš in ful boli. Pomaga samo en poseben ples, ki ga moraš plesati en teden. Pol se pozdraviš.

Tarantela stopica mimo otrok.

PETER: Kaj pa, če nas požre?

MAJA: Potem ne boš več Pridni Peter ampak Posrebani Peter! (Na miru bodi!)

Tarantela se odziba mimo in izgine nekam v temo.

GAŠPER: Fant! (Za las je šlo!)

MAJA: Ampak ni odšla skozi točko prehoda. Nekje v stanovanju je.

PETER: Jaz bi rad, da prideta mama in očka!

MAJA: A veš, da eni pajki pljunejo na svojo žrtev. S pljункom prilepijo žrtev na tla. Potem pridejo k njej in jo ... njama njama.

GAŠPER: Tarantela svoj plen spremeni v kašo, preden ga posreba.

Zagrmi in se zabliška. V sosednjem prostoru (verjetno v kuhinji, ki je na odru ne vidimo) se treskoma odpre okno in v prostor plane dež. Okenska krila grozljivo udarjajo ob okenska okvirja.

PETER: Kaj je bilo to?

GAŠPER: Veter je odprl okno.

MAJA: Treba ga bo it zapret.

GAŠPER: Kar pejt!

PETER: Jaz ne grem!

MAJA: Gašper! Bi bil RES rad kralj?

GAŠPER: Premagal sem Ukazovalnega Urbana in Domišljavega Domna!!!

MAJA: A bom mogla iti jaz zapret okno?!

GAŠPER: *Vstane.* Misliš, da me je strah? *Gašper počasi odhaja. Zelo ga je strah.*

V kuhinji zopet ropot: na tla je padlo nekaj steklenega in se zelo verjetno razbilo.

GAŠPER: *Šepetaje.* Kozarec z bomboni je padel na tla.

MAJA: Mogoče vam tarantela krade bombone.

GAŠPER: *Se vrne.* Kar sama pejt!

MAJA: *Užaljena.* - Ti že ne boš kralj! Poročila sem bom z ... Mogoče je pa v kuhinji galaktični vitez!

Počasi se bliža kuhinji in si s petjem vliva pogum.

MAJA: Bela, bela lilija, v krogu pleše deklica, deklica se okrog vrti in si enga izvoli ...

Umolkne. Gleda v smeri kuhinje. Nekaj vidi, kar fanta ne vidita. Nepremično stoji.

PETER: Kaj je, Maja?

MAJA: *Molči.*

GAŠPER: Maja!

MAJA: *Poje.* Poskoči enkrat, poskoči dvakrat, zapri oči in si enga izvoli.

Slišimo, da v kuhinji nekdo zapre okno.

PETER: Kaj je bilo to?!

MAJA: *Premolk.* Nekdo je zaprl okno.

Tišina. Slišimo samo brenčanje muhe. Nenadoma tlesk velikanskih čeljusti, ki na cut out odsekajo brenčanje.

MAJA: Ni tarantela, ker ni črno. Nekaj drugega je. Nekaj ... belega.

Tišina.

MAJA: *Šepetaje.* Zgleda kot ... mumija.

PETER: *Tiho.* Mumija?

MAJA: Mislim, da je Prekleta Mumija.

GAŠPER: *Petru.* Kje imaš svoj komplet za onеспособitev mumije?

PETER: V omari od Rebeke.

MAJA: Škoda. - Če pride sem in se nas dotakne, bomo vsi postali mumije. *Maja naredi nekaj ritenskih korakov proti Petru in Gašperju. Šepne. Sem gre.*

PETER IN GAŠPER: Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

MAJA: *Kriči.* V imenu Hora, Mora in Bora. V imenu stegozavra in skarabeja! Jaz sem velika Izidina svečenica in prekinjam urok preklete Mumije! *Prisluškuje.*

Iz kuhinje dolgo časa prihaja počasno in razločno mlaskanje, srebanje, srkanje. Tišina. Nekdo rigne in kolcne. Potem se iz teme počasi priziba tarantela, sita, prenažrta in zaspana. Otroci zamrznejo, tarantela se pred njimi ustavi.

TARANTELA v Offuu:: Bu!

GAŠPER, MAJA IN PETER: *Kriknejo.*

Tarantela rigne in se nameni k točki prehoda.

PETER: *Šepetaje.* Tarantela je napadla Preklete Mumijo in jo ubila!

GAŠPER: *Šepetaje.* Ugriznila jo je, zmlela v kašo in posrkala!

MAJA: Rešila nas je! Tarantela je naša zaveznica.

PETER: Prosil bom mamo, če mi kupi plišasto tarantelo!

Tarantela se poskuša zbasati skozi točko prehoda, vendar je preobilna.

PETER: Ne more skoz!

Gašper skoči pokonci, vzame svinčnik in nariše večjo in širšo točko prehoda. Tarantela zdrsi skozi

in izgine.

MAJA: Bravo, Gašper. To je bila moja galaktična tarantela. Preizkusila te je.

GAŠPER: Torej sem jaz kralj!

MAJA: Ampak nisi si upal v kuhinjo.

GAŠPER: Saj ti tudi nisi šla v kuhinjo!

MAJA: Čaka vaju še ena preizkušnja. Tisti, ki mi bo prvi ukradel poljub, bo kralj!

GAŠPER IN PETER: Bljek!

MAJA: Ali pa tisti, ki mi bo prinesel najlepši prstan!

Tišina. Gašper upihne svečo.

PETER: Gašper, nehaj se prerivati. Ne hodi mi po nogah, pa kaj ...?!

V trenutku, ko se Gašper in Maja dotakneta z ustnicami, se vrne luč.

PETER: Gašper plus Maja, to je lepi par! Jutri bo poroka, gresta pred oltar! Gašper plus Maja ...

3. DEJANJE

PETER: Gašper je pa v Majo, Gašper je pa v Majo ... *Cmoklja in pošilja poljubčke.*

Maja se posveti toaletni torbici, ki jo je prinesla s seboj. Češe se, namaže si obraz s kremo, barva si nohte na rokah in nogah, našminka ustnice. Posveča se sama sebi, kot bi se je to, kar se dogaja okoli nje, sploh ne tikalo.

GAŠPER: *Strašansko v zadregi.* Jaz grem! (Zdaj mi je pa vsega dovolj!) Grem!!!

PETER: Gašper je pa v Majo, Gašper je pa v Majo ... *Cmoklja in pošilja poljubčke.*

GAŠPER: *Od besa in nemoči mu gre na jok.* Nikoli več me ne bo nazaj!! *Petru.* Še žal vam bo, ker ste bili taki z mano! (Prav vam je!)

PETER: Če bi imel plišasto tarantelo, bi ti ji posodil za na pot!

REBEKA v offu: *Prestrašeno.* Joj!

MAJA: Rebeko je vzporedno veselje že izpljunilo. – (V točko prehoda.) Dobro jutro. Lahko prideš ven. Ni pajkov.

REBEKA v offu: Ne verjamem!

GAŠPER: ... adijo! Reka Kongo, prihajam! *Gledalcem.* Gre kdo z mano? (Naj dvigne roko!) Počakajte me zunaj, samo spakiram! – *Petru.* – Da se ne dotakneš nobene stvari v moji sobi! – *Gledalcem.* A vi sploh veste, kakšne krivice meni delajo doma? Z mamom in očkom se preprosto ne da več živet!!! Mama se bo še jokala, ker mi ni pustila gledati televizije. Očku bo še žal, ker mi je ukinil žepnino! – Silijo me naredit domačo nalogo takoj, ko pridem iz šole. Ne pustijo mi, da bi se igral s Petrovimi igračami! Hoditi moram na bedaste krožke: Na angleščino! Na telovadbo! Na glasbeno! Kupujejo mi neumne igrače: prvo enciklopedijo, scrabble, nalivno pero in brezzvezne obleke! Jaz hočem imet superstrelca 2010! Vohunsko opremo! Medplanetarne gorile! Megalotronične živobotične robote z 213 programi! Oni pa ves čas ponavljajo – kot da so na

baterije: GAŠPER MAMA: Gašper! Kdaj boš naredil domačo nalogo?!

GAŠPER: Kakšno nalogo? A tisto nalogo! – *Gledalcem*. Kot da nimam pomembnejšega dela.

PETER: *Gledalcem*. Gašperjevi listi z domačo nalogo so se nekaj tednov zbirali v košu za papir. Potem jih je tam odkril očka.

GAŠPER OČKA: Le kako imata lahko dva tako prijetna človeka tako groznega otroka?

PETER: Prijeten fant sem.

GAŠPER MAMA: Ne cmokaj!

PETER: ... ne cmokam.

GAŠPER OČKA: Ne vrtaj po nosu!

PETER: *Publiki*. ... rabi kdo kakšen robček? (Jaz imam vedno robček s sabo!)

GAŠPER MAMA: Zakaj nisi tako priden kot Peter?

PETER: Imam čiste roke in lepo dišim.

GAŠPER OČKA: Čudovito, Peter.

PETER: Nista rekla nikoli.

GAŠPER MAMA: Kako lepo sediš, Peter!

PETER: Nista rekla nikoli.

GAŠPER OČKA: Super, Peter, ker ne pljuvaš!

PETER: Nista rekla nikoli.

GAŠPER OČKA: Gašper, dol s kavča z blatnimi čevlji.

PETER: Zmeraj samo Gašper!

GAŠPER MAMA: Gašper, ne bodi grozen!

PETER: Nisem pospravil postelje!!!

GAŠPER MAMA: Kako si pameten! Spomnil si se, da danes peremo perilo.

PETER: Knjige sem zmetal na tla!

GAŠPER OČKA: Gašper!

PETER: Jaz sem zmetal knjige na tla!

GAŠPER OČKA: Ne, pa jih nisi. (Ti nikoli ne razmečeš knjig.)

GAŠPER MAMA: Gašper pusti Petra na miru in se pojdi oblečt!

PETER; Jaz se pa ne bom oblekel!

GAŠPER MAMA: Kaj je ljubček, si bolan?

PETER: *Gre po čokoladne bombone in si jih natlači v usta.*

GAŠPER MAMA: Gašper! Stokrat sem ti rekla, da pusti bombone pri miru!

PETER: *Nesrečno.* Jaz sem spraznil škatlo!

GAŠPER MAMA: Ne, pa nisi!

PETER: Ja, pa sem!

GAŠPER MAMA: Gašper, pojdi v svojo sobo!!!

PETER: *Ozmerja Gašperja. Ritoliznik! Prdožerec!!!*

GAŠPER: *Ne more verjeti. Kaj si mi rekel?*

PETER: *Ponovi. Ritoliznik! Prdožerec!!!*

GAŠPER: *Občudujoče. Uau! (Si vzame čas. Iz tebe bo še nekaj!)*

PETER: Gašper, ne it od doma!

MAJA: Gašper, ne it.

GAŠPER: Kaj mi dasta, če ostanem?

PETER: Jaz ti dam moj komplet za onesposobitev mumije.

MAJA: Jaz ti bom spekla palačinke.

GAŠPER: Dobro. (Naj vama bo.) Ampak res je nadležno. Ne vem, do kdaj bom zdržal. *Otrokom.* Pospravi sobo. Beri. Naredi nalogo. Odnese smeti. Sem mogoče suženj? Nisem!

MAJA IN PETER: *Skandirata in k skandiranju spodbujata tudi otroke.* Nismo sužnji, nismo sužnji, nismo sužnji ...

GAŠPER: *Ju s kretnjo utiša.* Ne jej čipsa vsepovsod! Pokaži torbo! Sprazni pomivalni stroj! Sem mogoče suženj? Nisem!

MAJA IN PETER: *Skandirata in k skandiranju spodbujata tudi otroke.* Nismo sužnji, nismo sužnji, nismo sužnji ...

GAŠPER: Učiti se. Deliti. Dajati ... Sem mogoče ...?!

Škrtanje ključa v vratih. Otroci očitno presenečeni.

MAMA v offu: Uuuu! Sva že doma!

PETER: *Krikne. Nazaj sta! Peter se šepetaje reprogramira. Jaz rad pišem domače naloge, sortiram perilo, sesam, ločujem odpadke, pišem domače naloge in delim ...! – Moral bi biti že v postelji! Steče z odra.*

Trenutek za tem, ko steče Peter z odra, plane iz omare Rebeka: velikanska, ogromna, debela lutka, oblečena v bela ali zelo svetla oblačila, okoli ust vsa od čokolade. Malce spominja na požrešno pajkovko. V roki ima knjigo o pajkih, ki jo je očitno brala v omari. Gledajo se in jasno jim je, da morajo uskladiti svoje zgodbe.

MAJA: (Kako smo preživeli večer?!?)

GAŠPER: Pripovedovali smo si zgodbe in naredili vso domačo nalogo. Zmanjkalo je elektrike.

REBEKA: *Potegne iz omare gusarsko skrinjo, polno praznih ovitkov čokoladnih cekinov. Našli ste zaklad (in požrli vse cekine)! Rigne.*

Maja in Gašper pokažeta, da se strinjata in zbežita z odra. Trenutek za tem se na oder prismejeta mamica in očka. Zelo sta razigrana in prešerna.

MAMA: Bljek, kakšna hrana! – V Le Šik ne grem nikoli več, pa če je stokrat najboljša restavracija!

OČKA: Masten hamburger bi bil tisočkrat boljši.

MAMA: In da sva morala naleteti ravno na Gašperjevo učiteljico Macolo!

OČKA: Kako bi se Gašper zabaval, če bi bil z nama! Učiteljica Macola na večerji s svojo mamo! V resnici se mi je kar zasmilila!

MAMA – MAMA MACOLA: *Zabobni s strašanskim glasom. Marjetica Macola! Kolikokrat sem ti*

že rekla – ne žveči z odprtimi usti.

REBEKA: Ja, mama.

OČKA – MAMA MACOLA: In ne naslanjaj se s komolci na mizo!

REBEKA: Ja, mama.

MAMA – MAMA MACOLA: Marjetica! Drži se naravnost!

REBEKA: Ja, mama.

OČKA – MAMA MACOLA: Marjetica! Pojej vso zelenjavo!

REBEKA: Ja, mama.

MAMA – MAMA MACOLA: Marjetica, govori bolj razločno!

REBEKA: Ja, mama.

OČKA – MAMA MACOLA: Poslušaj me, ko govorim s teboj!

REBEKA: Ja, mama.

MAMA: Bajje je bila zelo, zelo priden in ubogljiv otrok, ko je bila majhna.

OČKA: No vidiš. Še zdaj, ko je velika, je zelo priden in ubogljiv otrok.

MAMA: Kaj hočeš reči?

OČKA: Jaz sem bil bajje neznosen ...

MAMA: Jaz tudi, veš.

OČKA: *Jo draži.* Ti si še zdaj neznosna.

Očka in mama opazita Rebeko in v trenutku postaneta vsa polikana.

OČKA: O, dober večer! A vi ste še tukaj? *V prisiljenem smehu.* Ja, seveda, kje pa naj bi bili, kajne? (No, doma sva.)

REBEKA: (Sem opazila.)

MAMA: Kakšna grozna noč! Je tudi tukaj zmanjkalo elektrike? Natakár je polil gospoda Šefiča s paradižnikovo omako, tako da smo kar hitro zaključili.

REBEKA: Ampak jaz sem si rezervirala štiri ure!

OČKA: Saj jih bova plačala!

MAMA: *Odpre omaro in začudeno zre v izpraznjeno embalažo hrane.* O! Kakšen smetnjak!

OČKA: *Pogleda v omaro.* Kaj ste pa počeli?!

REBEKA: Dolgo časa smo bili v temi. Ja, zmanjkalo je elektrike, ne?! – Pripovedovali smo si zgodbe. In našli smo zaklad.

OČKA: *Namig, da je Rebeka umazana okoli ust.* So bili čokoladni cekini okusni? *Opazi, katero knjigo ima Rebeka v roki in prestrašeno odskoči.* A to ste jim brala za lahko noč?

REBEKA: *Pikro – ker očitno očka ni seznanjen s tem, kaj otroci obravnavajo v šoli.* V šoli se pogovarjajo o pajkih. Preverjala sem njihovo znanje! Nekdo mora! Pogosto odsotni starši radi tovrstna bremena naložijo na pleča že itak preobremenjenih varušek.

MAMA: *Mama, ki zloga prazne embalaže piškotov, jogurtov, sokov, paštete, kruha, sladoleda, bombonov ... poskuša reševati situacijo.* Glavno, da ste se imeli lepo ... Ojej, kakšen nagravljen pajek!

OČKA: *Prestrašeno skoči Rebeke v naročje. Kje?!*

MAMA: V omari! Zjutraj sem vse presesala!

OČKA: *V Rebekinem naročju. Ubijte ga!!!*

REBEKA: *Rebeka grobo vrže očka po tleh. Ne! Pajki so koristni! (Ne veste tega?!) Tudi otrokom sem komaj dopovedala! (Kakšna primitivna, neosveščena in nerazgledana družina ste!)*

OČKA: *Predirljivo. Stran ga spravite! Zmečkajte ga!*

MAMA: *Rebeke. Ne zamerite mu. Moj mož ima paranojo pred pajki. Drugače ni občutljiv. Vi se ne bojite pajkov?*

REBEKA: Ah, kje pa. Jaz imam za hišnega ljubljénčka doma pravo tarantelo. Ptičjega pajka pravzaprav, ampak kličem ga kar Tarantela. Tudi spi pri meni v postelji. Zelo, zelo prijazna žival je to in tako mehko dlako ima ... Dve leti je stara moja ljubica. Okoli naše hiše ni nobenih miši, kuščarjev ali kač. Moja Tarantela vse polovi in posrka. Sem jo mislila danes prinesiti zraven, ampak še sreča, da je nisem! *Namiguje na očka. Zelo je občutljiva in tukaj bi gotovo doživela živčni zlom!*

OČKA: *Nervozno menca. Pozno je.*

REBEKA: Kar poračunajmo.

MAMA: *Prijazno, namiguje, da bi se Rebeke morala umiti, ker je okoli ust od čokolade. Če želite še v kopalnico?*

REBEKA: Bi kar poračunala.

MAMA: *Kaže, namiguje. Res ...! Naj vam ne bo nerodno.*

OČKA: *Cinično. Saj ste pri nas že čisto domača.*

REBEKA: Rekla sem, da bi poračunala.

OČKA: *Ji brez besed odšteje denar.*

REBEKA: Ja, ampak dogovorjeni smo bili za štiri ure.

OČKA: *Doda bankovec.*

REBEKA: In nisem vedela, da bom morala pazit tri otroke!

OČKA: *Doda še en bankovec.*

REBEKA: Instrukcije iz narave računam posebej.

OČKA: *Globoko vzdihne, s skrajnimi močmi.* Draga, kako je že ime tisti drobni in prijetni deklici, ki pravi, da bi prišla Gašperja in Petra, če bi blo treba, z veseljem malo popazit? Veš, tisti uglajeni, ki jo imajo otroci tako radi?

REBEKA: Dobro; ker sem vaša stalna varuška, vam dam popust.

MAMA: Hvala vam. Saj vem, da pazit otroke končno ni hec ... je velika odgovornost.

REBEKA: Če želijo, da se bojiš pajkov, se moraš delati, kot da se bojiš pajkov. Tako imaš lahko vse pod kontrolo, delaš svoje in ne izgubljaš živcev. Jaz to obvladam. Do sedaj še nikoli nisem imela problemov. Kar pokličite, če me boste zopet rabili. Pa, pa. *Odide.*

OČKA: *Pogleda v omaro in se zgrozi ob izpraznjenih embalažah.* Kakšna pujsa!

MAMA: Prava stokilska zverina. Ampak kaj, ko nobena druga noče priti ...

OČKA: Otroke je pa le spravila spat! Kaj ko bi midva zdaj ...

MAMA: ... pogledala kakšno grozljivko?

OČKA: ... in jedla zraven nezdravo hrano?

MAMA: Ja! *Teče po skrivne zaloge kokte, piškotov in čipsa.*

OČKA: Šššššš. Da jih ne zbudiš!

Udobno se namestita na Gašperjevem črnem fotelju. Očka, ki se mu s stropa proti rami počasi spušča droben, prijazen pajek, vzame v roke daljinca.

MAMA: *Začne poljubljati očka. Zelo sem bila ponosna nate. Tako dobro znaš pripovedovati vice: “Pred vrati je stala krvava roka in rekla: A mate kak flajšter?” Mami se zdi ta konec neskončno smešen. Med poljubljanjem. Jaz bi imela še kakšnega otročička. Pa ti?*

OČKA: (Si nora?) Še enega Gašperja?!

MAMA: Še dva Gašperja! Še dva Petra!

OČKA: En na pol Peter, na pol Gašper? Enega srednjega ... Srečkota?

MAMA: Ali pa Srečkico ...?

Mama in očka se poljubljata, luč se počasi ugaša. Očka na skrivaj usmeri daljinca proti zaslonu. Na zaslonu odjavna glava iz risanke H. H. – tista s pajkom. Čez leti igralska zasedba aktualne predstave. Pesem “Pajek, pajek hitro z mreže, da te metla ne doseže ...”